

MIC. # 9559

HAGGADAH (YEMEN). 1800.

YEMENITE HAGGADAH IN
HEBREW WITH SUPERLINEAR
VOCALIZATION, 19TH CENT.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

YEMEN: [18--]
YEMENITE SCRIPT

את יום הג' המע'ת הזה זמן יחיד
גאהבה זכר לעולמת מערים
בו ביום הזה מכל הימים זירעה בו דיקדשה
מכל הזמנים להיות מהללים בו על פלא
מעשיו להיות מזכירין אותו בכל שנה
אשר להודיע כי בו הוציא י אר
עבריו ממערים מכור הברזל וזו
מלט להודיע כי בו עשה לי נקמתי
באויביהם אבו טקע צריהם בים להודיע
כי בו קיבלו עליהם עול מלכותו ברא
ועבדו בליב שלם להודיע כי בו עשה
לי להיני נסים וגבורות לאוהביו אנכי את
דבות לבני יוייו כי בנא בחרתי
ואתנו קדשת מכל העמים ומעשיו קדש
בשמחה ונששון הנחלתנו באי מקדש
(השבת) ושרה ההמנים באי אמנה עשה לנו
זקיימנו והגענו לתמן הזה וגיבוק אמנו
ויתכון על וקארם ושיבון ידי צפי
הודיע ימי אתפק לפסח ולמנוח ולה
לפסח לילה לומר קלק

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הטל בורא פרי הנפח והער קדשנו מכל
עם וכל וחר כך יברך על ונר ברוך
אתה יי' אלהינו מלך העולם בורא
האש יי' אלהי אלהינו מלך העולם המבורך
בין קדש לחול וכן אור לחשך וכן ישראל
לגוים וכן יום המשיע לשנת ימי המשיח
ועין קדושת שבת לקדושת יט' הברכה ויום
השביע הקדוש והקדוש מששת ימים
קדושת והפדלת את עמך ישראל בקדושתך
אלהי המבורך בין קדש לקדש ושהחיינו
ועבדך וישראל וישראל וישראל וישראל
בר הבדלה זמן ואעלה את
היה עלי כל שפץ רגל ונסא
וען ישראל היה לזכות ארבעה כוסות - יין
הוא מקרא כל כוס רביעית וחגב את
יברך קבל את כל פוס בורא פרי הנפח
יאל נב עליה לקדוש ולחטט יקרא
ה להנחה ולפלת וברך ואלה הברכה
ועין ואלה הברכה ואלה הברכה
ועין ואלה הברכה ואלה הברכה

בשר שרב ארבעה

ולא תכנה לאדם פלגה ולא נפש לא טובות
ולדעת אמת לא בו וקת שרב 4

כוסות וקת אבולת כחצת קאעה פגאומת
סקטי ובואקי אפלה ושחיה אן אתמ
כהו מעטוח וקן לם פלגה וקת סאיה
שינו מן שרב לכוס אפול שלחמלו זע

איריהם ויקדמו מעאירה וגליהא בקוב
או טחיה מן אפעה ורוכה ופטייר וכלוח
ולובן מן לחם מעטוי ומטבוך למעטוי

זכר לפסח ואמטבוך זכר לחגינה תבם
יברך עלי אבקול

הולך העולם בורא פיו הוה מעה

וינמסוה פ לאטה וואפלות וכל אקל
כחית לכל ואחר

זעפה עתל ארופה אינמסוה חרוסי

חו מן יאלין תין או דביב

ודל ונמסוה מעל קלל ואתמבל

אן וקת חחית ענתקד ע

אנתר אן מוסינו

נגדתי

יבון זכר לטיט ולתבן ל... יפתבדמו פיה
 אבתינו במעדי פאיי פלנו מן אבל לבקוב
 יתגוב קרצין מן למעה למטומרת ויכסר
 ואחר בצפון וילע בעק ומחולל בעו
 למעודה לאפיקמון תם יבילי לבוס
 לתגע וימנהג בלמנו ויקרא
 עביו להגדה ויהי קרה

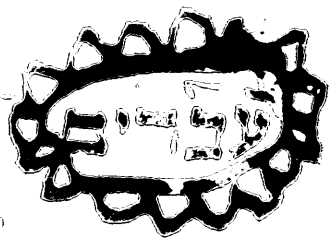

יצאנו ממצרים. הא לחמנו
 ענא דאכלו אבהתנא דנפקו
 מאיעא דמערים כל דכפון ויתו ויטוב
 זכר דצריך לכסח ויתו ויפסח שתא הכלה
 בטנה הצעה בארעא דישראל שתא הא
 ענא לשתא דאתיא בע חורי
 נשתנה הלילה הזה מכל הלילות
 שכל הלילות אין אנו מטעולין
 אנו פעם אחת והלילה הזה שר
 אנו שכל הלילות אנו מטעלים תמוץ
 וצחה והלילה הזה כולו מצה
 הלילות אנו מטעלים שאל

צווי

היה פרושים: שפבל הלילות וזונו אוכלין
וזהו בין ילדין ובין מתבין והלילה הזה
כולנו מתבין

וזהו צווי

היינו כפועה במעריה ויועיאנו
באלם טיה חלקה אבדחוע
אפוייה ואלו לא נאל הקבה את אבותנו
פועצרים עדיין אנו אבננו ובע פננו
פוענבדים היינו לטעה במעריהם אנו
פוענו הכמים פוענו נבננו פוענו יועים
את התורה מצוה עלינו לספר ביציאת
מעריהם הרי זה מעובדי

אנו

אנו
ביצ

מעשרה ברבי איעזר קרי הוועי אנו
איעזר פן עזריה ארבי עקיבא
ארבי טיטן שהיו מאובין בבני ברק והיו
מספרין ביציאת מעריהם כל אור
הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמר
להם רבותינו הניע זמן קרית עלי
אמר להם שחרית

בן עזריאל הלני כבן אבעים שגה יולא נפית
שתי אמר יציאת מצרים בלילות על ששה
בן זומא יטנ. למען תזכור את יום צאת
ממצרים - מצרים כל ימי חיך ימי חיך הימים כל

ימי חיך הלילות החכמים הנשנים ימי חיך
העולם הזה כל ימי חיך להביות את ימות
המש"ח ברוך המקום שנתן תורה
לישראל עמו בזה בנגד

ארבעה בנים ובריה תורה יתור יתור חכם

ואחר יטע ויתור תם ואחר שאינו יח

לעולם חכם מה הוא זומא בל

העבוד והחקים והמשפטים

ואשר עוה י"ג הינו אתכם וקר אמור

לו שכלת הפסח אין משפטיין אתך

הפסח תפיקימון רשע מה הוא זומא

העבוד והחקים והמשפטים

ולא לו ולפי שחוצת את עצמו מן

תפסד בעיניך ואתה יתור יתור

אמור לו בעמוד זה גלגל

בַּעֲוֹתַי מִמַּעֲרִים לִי וְלֹא לֹא אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי שָׁמַיִם
לֹא הָיָה נִגְאָלִי תָּם מִנֵּה הוּא אֹמֵר מִלֵּךְ
זֹאת וְאָמַרְתָּ אֱלֹהֵי בְחֵק יְיָ
הוֹצִיאֵנוּ מִמַּעֲרִים מִכִּבְּרֵי עֲבָרִים
וְשִׁעֲרֵינוּ וְהִנֵּה לֹא הָיָה פֶתַח לֹא שֶׁנֶּאֱמַר
וְהִנֵּה לִבְנֵךְ בַּיּוֹם הַהוּא לֹא מִן
בִּיבּוֹר זֶה עֵשָׂה לִי בַּעֲוֹתַי מִמַּעֲרִים
וְהִנֵּה לִבְנֵךְ יִכּוֹל לֵבֵן מִרֵּאשִׁי הַחֹדֶשׁ
תָּל בַּיּוֹם הַהוּא אֵל בַּיּוֹם הַהוּא יִכּוֹל
מִבְּעוֹר יוֹם תָּל בִּעְבוֹר זֶה לֹא אֲמַרְתָּ
אֵל בַּעֲוֹתַי שֵׁשׁ מַעֲרָה וְמַעֲרָה כְּעוֹנֵחִין לִפְעֻלָּה
מִדְּחַלְלֵי עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה לֵב
אֲבוֹתֵינוּ וְעַכְשִׁין קִירְבְּנֵי הַמִּקְוֶה
כִּי לִיבְכוּרֵינוּ שֶׁ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל לֵב
הַיָּם מִן אֲמַר לֵב אֵלֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַנְּהַר
יִשְׂכּוּ אֲבוֹתֵיכֶם מִנְּעוֹלָם תִּרְחַח אֲבִי
אֲבִירָהּ וְאֲבִי נַחֲוֹר וַיִּעֲבְדוּ אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְאֵקֵלֵךְ וְעַתָּה אֲבוֹתֵיכֶם אֲדַרְשׁ
עֲבַרְתֶּם מִנְּעוֹלָם

הנהר ואוכל אותי בכל ארץ כנען וארבה
את דרעו ואתן לו את יצחק ואתן ליצחק
את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר
שעיר להשת אותו ויעקב ובנו ידן
מצרימה" בדרך שומרי הצדק
לישראל עמו בה שקבו
מחשב את הקץ לעשות כמו ש' שאמר
לאברהם ובינו בין הבתרים ש' ויאמר
לאברהם ידוע תדע לי נ' יהיה דרעך
בארץ לא להם ועבדום ועננו אותם ארבע
מאות שנה וגם את הקו אשר ישבדו דין
אנבי ונחרי כן יצאו ברכוש גדול
שעמדה לאבותינו לנו שלא אחד
בלבד עמור עלינו ולא בכל דור
ודור עומדינו לבלותינו והקדוש ב'ה
מצילינו מידם וצ' ולמנו מה ביקש
לבן הארמי לעשות ליעקב
אבינו שפדעה הרשע לא ש' לא עב
ו'זכרים ולבן פקס לעקו

ארכו אופר וצבי וירד מערימה פה אל
מלמד שלח ירד להשתקע ולא למור אל
אל ויאמרו אל מרעה למור בארץ באג
כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד
הרעב בארץ ועתה אשוב נא עבדיך
בארץ קטן במצותי מעט כמנו אל
שבעים נפל ירד

אבותיך מערימה ועתה למך י
להיך ככופי השמים הרוב
וירי אל למור מעלמד שהיו ישראל
מעציינן אל גדול ועצום כמנו
אל ובע ישראל פרו וישרעו וירדו
ועצמו במאד מאו תלעלע הערעץ
אותם " הרב כמו וכל רבבה מצדנה
השדה נתתיך ותרבבה
ותקדלי ותבואי בעדי עדיים ש
כמו ושערך עצמח ואת עירום ועריה
וירעו אותנו המצרים מ כמו אל רבה
נתחכמה לו מן רבה והיה כ

תקדאנה מבלחמה ונוסף גם הוא ער
שונאנו ונלחם בנו ועלה מן הארץ

ויעצבנו כמו שב' וישימו עליו שרי מעמים

למען ענינו במבולותם ויבן ער

מסכנות לפדעה את פיתום ואת יעמסע

ויהנו עלינו עבודה קשה כמו שב' ויעבדו

מערים את בני ישראל בפרך

אנצעהק אל י' אהי אבותינו כמו שב' וימרו

ויהי בימים הרעים ההם וימרו

מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבודה

ויזעקו ותיעב שועתם אל האלהים מן

העבודה וישמע י' את קולנו כמו שב'

וישמע אהים את

נאקתם ויזכר אהים את בריתו אשר

אברהם את יצחק ואת יעקב

וירא את ענינו ופדישית דרך ארץ

כמו שב' וירא אהים את בני ישראל

וישמע אהים ואת עמלונם ואלו הבנים

כמו שב' כל חבן ושל

היורה תשליכדו וכל הבת תחיון

נאת לחצינו זה הדוחק כמו שז ומם

רציתי את הלחץ אשר מצר

לוחצים אותם ויוציאנו ממצרים

לא על ידי מלך לא על ידי שרף לא על ידי שמים

בכבוד פשוט עבדתי בארץ מצרים

בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ

מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלה

מצרים אעשה שפטים אני

ביר חזקה ובדרוע נטויה ובמורא קדול

ובאותות ובמוסות

ביר חזקה זה הדבר כמו שז הנה יד

קויה במקנן אשר בשדה בסומים

באמורים בגמלים בבקר ובצאן דבר

כבר מאד ובדרוע נטויה זו הוצב

כמו שזאמל וחרכו שלופה

ביר נטויה ובמורא

ביר נטויה ובמורא

ביר נטויה ובמורא

כמו ש' או הנסה להים לבנות לקחת לו קוי
מקרב קוי במסות באותות ובמופתים
ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדולים ככל אשר יצו לכם
להיכם במצרים לעיניך ימי

ובאתות זה המטה כמו ש' ואת המטה
היה תקח בידך אשר תעשה
את האותות ו**במופתים** זה הרים
כמו ש' ואתו **מופתים**

בשמים ובארץ דם ואש ותעלות עלן
דבר אחד ביד חזקה אתים ובמורא
כוי אתים ובאותות אתים
ובמופתים אתים אלו עשר מכות שהביא
הק' על המצרים במצרים ואלו הן
דם צפרדעי כנע' ערובי דברי עחוק
בלי ארבה חשך מכות בכורות לבי
יהודה היה נתן בהם

דבר ערש
זמן הולדתו

המצרים במצרים עשר מכות ועל הים

לקו חמשים מכות" במצרים הוא אומר

ויאמרו הארמונים וכל פרעה אצבע

להים היא שול"ס הוא אומר וידא יש

את היר הירח וצפר עצם במצרים

כמה לקו באצבע עשר מכות אמור

מנחה במצרים לקו עשר מכות ושלישים

לקו חמשים מכות

רבי אליעזר אומר מענין אבל מכה

ומכה שהביא הק"ב

על המצרים במצרים היתה של ארבע

מכות אל יאלו במ חרון ונט עברה אחת

דעם אפים צרה שלוש מעלחת מלאכי

רע"ט ארבעי אמור מעשה במצרים

לקו ונ"בעים מכות ועל הים לקו מנתיים

מכות" רבי עקיבא אומר מענין אבל

מכה ומכה

המכות במצרים

היתה

שלש

צלה ארבע משלחת מבלאזכי רעים וזמנ

אמור מעתה במצרים לקו חמשים מכורת
ועל הים לקו מוצתים וחמשים מכורת

כמה מעלות טובים פנימית שפוט
ומכפלות למקדמים יפץ יליצן

אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם
שפטים היינו אלו עשה בהם שפטים

ולא עשה דין באלהיהם היינו אלו
עשה דין באלהיהם ולא הרג את בכוריהם

היינו אלו הרג את בכוריהם ולא נתן
לנו את מעונם היינו ומניין אנחנו

לנו את מעונם אך וישגילום ויבצלו את
מצרים אם עשאוה כמצודה זו שאין

בה דנוי למה מחבב הכתוב את בזר
הים יותר מעבדת מצרים ולא מנה שיהיה

בבתים נטלוהו במצרים ומה שהיה בצד
מוראות נטלוהו על הים וכן הוץ את

פני יונה נחפה בבמקל זה מצרים
במדותיה בירחיק הרוץ ומה שיהיה

ומנחם זה בית מצרים ותבנה

בשרי עדיים לו בזאת היום תורי זהב -
נעשה לך ימים עם נקודות הכסף
זו בזאת היום
נתן לנו ולתלמידינו ולתלמידי תלמידינו
היום ימים ימים ימים ימים ימים
אלו העבירנו בתוכנו בחרבה ימים
אלו העבירנו בתוכנו בחרבה ולא שקע
שונאינו בתוכנו ימים אלו שקע שונאינו
בהוכו ולא ספק הרכנו במדבר ארבעים
ימים ימים ימים ימים ימים
ארבעים שנה ולא הזכילנו את המן
ימים אלו הזכילנו את המן ולא ימים
לנו את הצבות ימים אלו נתן לנו את
הצבת ולא קירבנו לפעם הר סיני ימים
אלו קירבנו לפעם הר סיני ולא נתן לנו
את הצורה ימים אלו נתן לנו את
התורה ולא הכנסנו לארץ ישראל ימים
על עמדת כמה וכמה טובה בפולחן

או הכנסנו
לארץ ישראל
ולא בנה לנו
ועכפולות את צורת
הפולחן
ימים

ומפלות למקום זה עלינו הוציאנו ממצרי
עזה בהם שפטים עשה לנו ביהם
הרג את בבוריהם נתן לנו בית מעונם
קרע לנו את הים העבירנו את הים בחרבה
שקע שונתנו בתוכו ספק צרכנו בערבה
ארבעים שנה הוציילנו את המן נתן
לנו את הצבת קירבנו לקנע הרפינו נרצו
לנו את החורה הכעטנו לחרץ ארזאל
בנה לנו את בית הבחירה לכפר בו על כל
עונותינו ומחידין העלתו וצמדיים

רצון גמלים אומר היל שלא אמר
אלשה רברים לא בפסח לא
די חובתו פסח משה ומרורים

שהיו תבותינו אוכלים בזמן
צבית המקדש קיים על עם מרה
לא עם שפסח המקום בה על בתי צבותנו
במצרים אנצמרתם דבח פסח הוא ליה
אצר פסח על בני ישראל במצרים

בנקטו

בנקפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד
רעם ויצתחונו גם ירע למצה בידה

מצדה אצלו אכילו אובלין על עם מצה על

אלת מצותך בציקן אל אבותינו

להחיותנו על מצה עליהם מנלך מלכנו

החיים הקדו והתלם מעיד ענ' ויצתחונו

הבין אלער הוציאו ממצרים עונור

כחות כולל המיץ הו גורשו ממצרים ולא

כלו להתמהמה וקם צדה לא עשו להם

גם ירע למחור בידה ויקול

מרורים אצלו אכילו אובלין על עם מצה

על עם שרודרו המצרים את

אבותינו מצרים ענ' וימדרו את חיינו

בצורך לא בחומר ובלבעם ובכל צורה

בצדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם

בסוד ובכל דור דור חייב אדם להרחות

את עצמו בלא הות יצוג ממצרים אל

אדם אבותינו בלבד קל אלא את אבותנו

ענ' ואותנו הצית משם למען ביאתנו

על

על

ותנו לתת לנו את התרץ אשר נצטו
לצבותינו" לפיכך אנו חייבין
לבודות להלל לשבח ולפאר ולשמש לנדב
ולתת ולתן לעשה לצבותינו ולתת
לשבתם הוצלנו והוציאנו לעבודתך
לחיות ומשעבוד לגאולה וקנינון לצדיקה
ומצבב ליום טוב ומתפילה לתור קדושה
ונאמר לפניו הלויה"

הללויה

אם יי' יהי שם יי' מבורך
מיום ועד עולם מעתה ועד עולם
מבורך מהוה עם יי' עם כל היום
אל האלים כבודו מי כני להינו והבנת
לשבת המאפלי לראות בשמים ובארץ
נעקימי מעפר וכל מעשפות ירים אביון
להושיבי עם נדיבים" עם נדיבי עמו
מלוציבי עקרת הבית" אתם בבעם שלמה

ללוייה
עקב
שנת
מעם

דיתה

היתה יהודה להקדשו" ישראל מעמאלותיו
הים ראה וינס" הירדן ישוב לתחור" ההרים
רקדו כאילים" גבעות כבע צאן" מה לך
הים כי תנוס" הירדן תשוב לתחור" ההרים
תכדו כאילים" גבעות כבע צאן"
מלפני ארון חולי ארץ" מלפני אלוה
יעקב" ההופכי הצור אגם מים" חלמיש
למענינו מים"

ברך אמתה : להינו מלך העולם
אשר קאלנו וכל את אבותינו
ממצרים והקיענו ללילה הזה לתכול בו
מצות ומצודים" אדעה נאלת ארץ
אבותינו

ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה
בהיות אבותינו בתוך ארץ מצרים היינו
מעונים ומצטערים תחת יד פרעה מלך
מצרים גם עם פרו ורבו כעטר הצדין
ובארצי לבנון גבהו בקומה" דבר פ
פרעה למנחות אמת צמם ולאבד זכרם

מקום

מקרב תכל הוא ועמו בעצה אחרת
היו ויתחכמו עוד על צדע יצול וימרו
את חניהם בפרך ובתשעף גדול קצרה
צדע יצורן אנחה לבשו פי יו
לויב בברה עליהם הי וקים שמע
בקולם מלך מלכי המלכים הוצין לום
טוב וישר גדל מהם מעשה יייר בחזון
השלח יחד הרעם באותות שר
ובליני בקעים שנשפטו בע חם ככ
בכוריהם לטבח מסר וראשית בטנם
לצבר גדול התגיר לפן נפלה צעקה
במצרים בבי ומספר בכל חוצותיה
מעבדות לחירות יצאו ידירים ואין כוש
במספר שבטים ניהם בשובו צור
עולמים והקיעים לים סוף ברחמים רבים
סגר הים בהמון גליו שונא ורודף בהמו
חילו עיניהם נשאו למרום לבקש
רחמים מאפייר יעקב פיהם פתחו באולי
לשבה למלכם על רוב נפלאותיו

על כל רבבו באויבי עמו והשליך ~~אנשי~~
 לתוך ~~הים~~ מעולה קרע יי אהי מרמים
 לקיים צועה שנעבע לזכרון ~~אנשי~~
 ראוי ירידים בפני שנוחם ~~אנשי~~
 מוטלים על שפת הים יי צדה וזמרה
 יי הלל אמר משה לפע קוצחו ~~אנשי~~
 ותצרת ודברי תושבחות אמרו פיויים
 לפע נולם כן להינו ולהי אבותינו
 ייעט למועדים ולרנלים ~~אנשי~~
 לקראתנו לשלום שמחים בבני ~~אנשי~~
 וצעים בעבודתך ונאכל אם מן הזבחים
 וזו הפסחים סיניע ומום על קיר
 וזבחך לייצון ונודה לך איר ~~אנשי~~
 על נאולתנו יעל פדות נפשינו בואי
 נל ישרל תם יברך בורח פרי הנפן
 ויתכון וישמון תם ינסלו אידיהם מרה תאציה
 ללפעודה בבדכה על נטילת ידים ויתנאול קרץ
 ונכס מן למצה למשומדת ויברך בואי להינו
 מעל העולם המוציא ~~אנשי~~ ~~אנשי~~
 יעל

וְאָמַרְתָּ בְּלִבְךָ לֹא אֶקַּח כֶּן כִּדְבַר תֹּם
וְיִשְׁמְרֶנּוּ יְעֻזְרֵי בְּיָמֵי לְהִיטּוֹ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
וְיִשְׁמְרֶנּוּ בְּמַצוֹתָיו וְצוּנּוֹ עַל אֲכִילָת
וְיִשְׁמְרֶנּוּ וְיִשְׁמְרֶנּוּ פִי לְדוּכָה וְיִשְׁמְרֶנּוּ וְיִשְׁמְרֶנּוּ
וְיִשְׁמְרֶנּוּ יִשְׁמְרֶנּוּ מִמֵּד וְיִשְׁמְרֶנּוּ כָּל וְאָמַרְתָּ בְּלִבְךָ
וְיִשְׁמְרֶנּוּ בְּיָמֵי לְהִיטּוֹ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
וְיִשְׁמְרֶנּוּ בְּמַצוֹתָיו וְצוּנּוֹ עַל אֲכִילָת מַדוּרָה
וְיִשְׁמְרֶנּוּ פִי לְדוּכָה וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ לֵבָא יִפְתָּר
טַעַמָּה וְיִשְׁמְרֶנּוּ תָם יִשְׁמְרֶנּוּ מִצָּה וְיִשְׁמְרֶנּוּ
וְיִשְׁמְרֶנּוּ פִי לְדוּכָה וְיִשְׁמְרֶנּוּ וְיִשְׁמְרֶנּוּ בְּלִבְךָ
זָכַר לְמַקְדָּשׁ בְּהַלְלָתוֹ וְכַעַד וְיִשְׁמְרֶנּוּ בְּלִבְךָ
וְיִשְׁמְרֶנּוּ וְיִשְׁמְרֶנּוּ מִצָּה לָהֶם וְיִשְׁמְרֶנּוּ אֲכָר
מִאֲכִילָתָם בְּלִבְךָ פְּטוּר הוּא לְמַסְמַח אֲפִיקֵימֵן
כִּי שִׂיטָן וְטַעַם מִצָּה בְּפִי שְׁמֵרָתָה הִיא הַתְּנוּה
תָּם יִשְׁמְרֶנּוּ לְמַאֲדָה וְיִשְׁמְרֶנּוּ וְיִשְׁמְרֶנּוּ
וְיִשְׁמְרֶנּוּ נֶפֶס וְיִשְׁמְרֶנּוּ בְּרִכְתּוֹ מִצָּה לִי לְקַח לְהַלֵּל
וְיִשְׁמְרֶנּוּ פִי וְיִשְׁמְרֶנּוּ וְיִשְׁמְרֶנּוּ תָם יִשְׁמְרֶנּוּ לְקַח
לְרַבֵּעַ וְיִשְׁמְרֶנּוּ עַלֵּה לְהַלֵּל בְּתִי וְיִשְׁמְרֶנּוּ
שְׁפוּךְ חַמְטָה עַל הַנְּיוּם אֲשֶׁר לֹא דִמְיוֹן

ועל מנבלבות אשר בצמח לא קדוה
אכל את יעקב ונתן ענה ונתן

לא לנו :: לא לנו :: לא לנו ::
חסודך על אמתך" למה

הוים איה נט אהיהים" וזהינו בשנים
אשר חפץ עשה" עצביהם כמק וזהב

מעשה ידי אדם" פה להם ולא ידברו" עינים
להם ולא יראו" וזנים להם ולא ישמעו

אף להם ולא ירחו" ידיהם ולא יביטון
רגליהם ולא יהלכו" למה יתנו בנרונם

ממיהם יהיו עושיהם כל אשר בוסח ביהם
שדל בטוח בני" עדרם ומננס הוא ביר

יראי :: בטוח בני" עדרם ומננס הוא ::
זכרנו בדרך" יברך את בית שדל" בדרך את

בית אהרן" יברך ידאי :: הקטנס עם
הקדושים" סמך :: עליכם" עליכם ועל בניכם

רוכיה אתם לי" עשה שמים וארץ"
שמים שמים לי" והארץ נתן לבני אדם

המלכו שמים ועל עולם
למה

איהיה
עדרם ו
הוא" הי

הללויה" ודבתי כי יצטעה את קול
תתנו כי הטה אזור

ל"תקדא" זפפוז חבלי מוות ומצר
למצאונ" צדק רגון למצא ובצם

תקדא תנא: בלטה נפשי חטון: וצדק
ואהינו מרחם" אומר פתאים: ילותי וכו'

יהושיע טוב נפשי למטחיבי" כי: גמל
עלבי" כי חלית נפשי ממות" את עיני

את רעלי מרחי" אתהלך לפי
החיים" האמנתי כי אדבר"

אע ענת מרחי" אע אמית בחפזי כל
האדם כוזב" למה אשיב לי: כל תמולותי

עליו" כוס שועות אשא" ובצם: תקדא
גמלי לני אשלם" נגדה נתלכל עליו" יקד

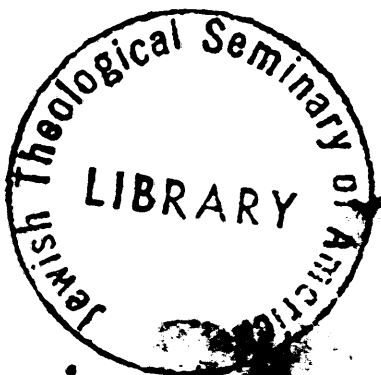
בעיני: המותה לחסידי" תנא: כי אנ
עבדיך" אע עבדך בן אמתיך פתחת

למיסרי" לך אצבח עבדך תודה" ובצם
תקדא וי"י לני ונשלם" נגדה נח לכל
בחדות ימי" בתוכי יושלם הללויה

בגן ספר החדש אשר נכתב
אדונו האבונת מרד פון פירד
אצטנדיה ימך פארו. יאנו. יאנו. יאנו.
אזתב פי רב. רב. רב. רב. רב. רב.
אדילסו. סט. סט. סט. סט. סט. סט.
סע. סע. סע. סע. סע. סע.
חריק איגור ומו. ומו. ומו. ומו. ומו. ומו.
ונפעדי. ונפעדי. ונפעדי. ונפעדי. ונפעדי. ונפעדי.

פירד החדש

אבגד
הטו
זנה
כ
מספק
ע
קעות

מלך עברך

הדד לך

מלך עברך

